

Benefičný koncert

*Prečítajte si
na strane 6*

na pomoc
**OBETIAM
NÁSILIA**

Z obsahu

str. 4

**Pomoc pre
Honduras**

str. 8

**Z listu
generálneho otce**

str. 10

**Po stopách
sv. Cyrila**

str. 14

**Vieme správne
adorovať?**

Bratia a sestry.

Dnes by som Vás rada všetkých pozvala k modlitbe...

Žijeme hektickú dobu, v ktorej často nemáme čas a nemôžeme žiť tak, ako by sme chceli. Je tu však niečo, čo môžeme stále urobiť: neustále sa modliť. Modlitba by mala byť našim vdychom a výdychom. Hoci len malým pozdvihnutím mysle cez deň k Bohu spôsobom strelnej modlitby, oslovením Boha.

Modliť sa znamená tiež ďakovať, aj prosiť. Ďakovať mu za všetky dary, ktoré sme obdržali. Zveriť mu všetku starosť, potreby a veriť, že Boh mocný a nekonečný vyrieši a vypočuje naše modlitby. Takýmto živým príkladom by mohlo byť naše Sociálne centrum Šurany, kde bola veľká potreba kúpy nového auta. Avšak peniaze na auto neboli. Vo viere a v neustálej prosbe o pomoc sa našiel dobrodinec, ktorý daroval Sociálnemu centru peniaze na auto. Vďaka patrí predovšetkým Bohu, ktorý otvára srdcia ľudí skrze modlitbu a dobrodincovi za jeho ušľachtilý čin, aby ho Boh naďalej žehnal v jeho práci a živote.

Modlitba srdcom znamená teda zotrvať v Božej prítomnosti a dovoliť, aby nás Boh miloval, tak ako sme to zažili aj my.

Blíži sa Veľká noc a tu si najviac uvedomíme, ako nás Boh miloval, keď za nás dal zomrieť svojho jediného syna. Jediný spôsob ako splatiť tento veľký dlh je dať mu modlitbu srdca.

Prajem Vám aj sebe, aby sme hlboko prežili chvíle Veľkej noci pôstnou prípravou a neustále mu ďakovali v modlitbe a takto posväcovali seba aj iných.

Vaša sestra Libuša

Nové auto pre sociálne zariadenie

Jedného dňa zástupkyňa Sociálneho zariadenia oznámila, že auto, ktoré doteraz používali, doslúžilo. V opravovni jej povedali, že do opravy sa už nepustia. Sociálne zariadenie sa nachádza 6 km od mesta. Auto je tu nevyhnutnosťou na nákupy potravín a rôzneho iného materiálu, ako aj pri vybavovaní na úradoch v blízkych mestách.

Hľadali sme cez internet možnosť zakúpiť staršie ojazdené auto v autobazároch. Tiež som napísala list vo vôle Božej jednému (známemu) podnikateľovi a poprosila som ho o pomoc pre naše zariadenie. Po necelých dvoch týždňoch sa mi spomínaný pán, ktorému som napísala list, ozval.

„Tak pani, aký máte problém?“ No a ja som vysvetľovala. Potrebujeme auto pre Sociálne centrum. Staršie auto kombi, lebo nakupujeme vo väčšom množstve. Nesmie byť drahé a náročné na opravy. Spomínaný pán ma vypočul a povedal, aby sme si niečo vybrali cez internet v autobazároch a on nám kúpu auta uhradí. Po niekoľko minútach sa znovu ozval a navrhol, že by nám kúpil nové auto. Čo nakoniec tento

úžasný človek aj vykonal.

Viete si predstaviť, ako som reagovala. Ďakovala som mu do mobilu, tešila som sa, výskala a od radosti sa objavili aj slzy. Ďakovala som Bohu za dobrotu, aj za nášho dobrodincu. Mysľou mi prebehlo: „Prečo to urobil? Je takých ľudí viac? Dokázala by som dať aj ja takú sumu, keby som ju mala?“ Sväté písmo je na túto otázku najlepšou odpoveďou.

Auto je už v zariadení. Autíčku prajeme, aby mu náš zakladateľ a naši patróni vyprosovali ochranu a požehnanie na cestách a nášmu štedrému sponzorovi prajeme zdravie, požehnanie v osobnom, v rodinnom živote a aj v podnikaní. S vďakou budeme myslieť na neho v modlitbách.

M. B.

**Podľa mojej mienky
nie je vnútorná modlitba nič iného
než rozhovor s priateľom, s ktorým
sa často a radi schádzame,
aby sme s ním hovorili,
pretože sme si istí, že nás miluje.**

(sv. Terézia Avilská)

Zmena adresy

Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Na základe pridelenia evidenčného čísla Domu nádeje z Miestnej časti Bratislava nám bolo zmenené číslo domu a poštové smerovacie číslo.

Nová adresa je:

Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Dom nádeje

Tomášikova 8A

821 03 Bratislava

Kríž a my

Ako pekne píše v jednej zo svojich publikácií otec Andrej Dermek, kríž je najjednoduchší geometrický, alebo ak chcete architektonický útvar. Len dve priamky: vertikálna a horizontálna. Človek ho má zaznačený vo svojej postave. Roztiahnite ramená a ukazujete kríž.

Aj v človekovi sa križuje vertikála s horizontálou. Vertikála spája to, čo je hore (nebo) s tým, čo je dole (zem). Človek je svojou podstatou pozemskej stvorenie, koreňmi pevne spojený so zemou, ale súčasne rastie, prerastá zem a je povoláný do neba. Jeho povolaním je byť verný jednému aj druhému, vytvoriť z nich jednotu.

Ježiš, Syn Boha, bol popravený na kríži. Išlo o našu záchranu pre večnosť, preto sa kríž stáva *znakom spásy*. Znamenie kríža nás sprevádza od narodenia až do konca života. Ak mamička nedala svojmu práve narodenému dieťaťku palcom na čelo krížik, najneskôr pri vysluhovaní sviatosti krstu ho dieťa prijíma z rúk kňaza. Znamenie kríža je obsiahnuté aj v našom prežehnávaní i požehnaníach od kňaza, ktoré sú zároveň oslovením Najsvätejšej Trojice. Každú

modlitbu i svätú omšu začíname i končíme prežehnaním. Niekedy bolo v kresťanských rodinách zvykom dávať krížik (urobiť znamenie kríža palcom) na čelo deťom a rodičom pred spaním, pred odchodom z domu, pred cestou, v chorobe a pod. Škoda, že sa dnes tento pekný zvyk vytráca... A nakoniec znamením kríža sa s nami lúči kňaz i pozostalí, keď odchádzame z tohto sveta pred Pánovu tvár.

Každý môžeme v mieste svojho bydliska objaviť kríže, ktoré sú umiestnené a viditeľné vonku na verejných miestach, napríklad na vežiach kostolov. Sú tam preto, aby sme nezabudli a nechodili okolo nich nevšímavo, aby sme si ich uctili, niekto myšlienkou, iný krátkou modlitbou, úklonom hlavy, pobožkaním či prežehnaním.

Čo však naše byty, domy

a izby v nich? Každý dom či byt skrýva v sebe kúsok vesmíru. Našli by sme v každom aspoň jeden kríž? Asi áno. Za zamyslenie možno stojí, či sme už nezabudli, že ho tam máme. A či vôbec vieme, kde ho máme. Či sa tak trochu nehanbíme a nezavesili sme ho radšej niekde na menej nápadné miesto, kde tak "nebije do očí", hlavne v nových bytoch a domoch.

A ako sme na tom s prežehnávaním na verejnosti? V kostole, v dave veriacich, kde sa prežehnávajú všetci, je to bez problémov. Len čo však opustíme múry kostola, situácia sa v mnohých prípadoch prekvapivo mení. Už doma, vo vlastnej rodine, máme s tým problém. Dokážeme sa ešte prežehnať napríklad pred jedlom spolu s deťmi, pred návštevou, pred priateľmi? A ako to zvládame v závodnej jedálni, v lahôdkach, pri stánku s "hot-dogmi", v

reštaurácii, v šenku? Prečo si často myslíme, že na verejných miestach sme od tohto úkonu požehnaní a vďaka za jedlo "oslobodení", že ho tam netreba, alebo že to stačí urobiť len tak nenápadne, symbolicky, tajne, aby to tí okolo nás ani nespozorovali? Prečo robíme taký rozdiel medzi prežehnaním v kostole a v reštaurácii?

Ani nevieme ako, a sme to zrazu my, komu Ježiš adresuje slová: *Toho, kto mňa zaprie pred ľuďmi, aj ja zapriem pred svojim Otcom, ktorý je na nebesiach* (Mt 10,33).

Ad majorem Dei gloriam!
František Zajíček

Ak sa očakávaná veľkonočná radosť stane našou silou vo všedných chvíľach života a otvorí naše srdcia, aby v nich našli naši blížni pokoj, pochopenie, ochotu odpúšťať a opravdivú lásku ku všetkým, potom bude hrob naozaj prázdny a my budeme môcť povedať, že sme prežili s Kristom tajomstvo zmŕtvychvstania.

Myšlienky sv. Vincenta de Paul do dnešných dní

Ten, kto podľa nich ticho rozjíma, je i sám pohnutý milosrdenstvom ako veľký a dobrý priateľ ľudí a priateľ Boží.

(sv. Vincent de Paul) - výber z knižočky *Pobádání milosrdenstvom*

V mene Božom

Keď Bohu slúžime a oslavujeme ho, potom sa nemusíme starať, čo iní hovoria a robia.

Pripravené je moje srdce

Známkou pravých Božích detí je: byť vždy pripravení prijať úmysly najlepšieho OTCA.

Kto trpí - porozumie

Práve vtedy, keď v tvojom živote prevláda utrpenie, Boh chce skrze teba vykonať dielo, ktoré by všetci ľudia dohromady neuskutočnili – bez Boha!

HONDURAS

potrebuje našu pomoc

Mnohí nevieme doceniť fakt, ako dobre je žiť doma, v našej krajine. Aj keď sme skúšaní drahotou a nezamestnanosťou, predsa len dokážeme hoci v skromnej miere zabezpečiť si základné životné potreby. Sú krajiny, kde si to ľudia nemôžu dovoliť. Ich prosba o pomoc znie o to vážnejšie, že títo ľudia umierajú od hladu a biedy. Ich smrť je nemou výčitkou nás všetkých... Tu najviac platia slová Pána Ježiša z jeho evanjelia: "Bol som hladný a nedali ste mi jesť, bol som smädný a nedali ste mi piť, bol som nahý a neodeli ste ma..."

Spojme sa v modlitbe za nich a hľadajme formu pomoci - aj ten najmenší skutok lásky môže zachrániť životy našich bratov a sestier v Hondurase.

Boj proti hladu rozširuje siete pomoci

Tento rok sa začala zbierka Boj proti hladu už 1. marca, ale aktívna kampaň s predajom medovníkových srdiečok bude **15.9.-9.10.2011**. Ďakujeme už dopredu tým, ktorí sa rozhodli zapojiť sa aj tento rok. Prosíme však aj o modlitby počas celého roka.

Sr. Damiána Poláková sa stretla so slovenským misionárom p. Augustínom Vreckom počas jeho pobytu na Slovensku (koncom februára a začiatkom marca tohto roka). Hovoril, že situácia na jeho misii je pod kontrolou, ľudia sa učia poľnohospodárskym prácam, pestujú kapustu, uhorky,

rajčiny... vzhľadom na tropické počasie môžu zbierať úrodu 3x do roka. Úplne iná je však situácia v mestách, hlavne v hlavnom meste Port-au-Prince. Choroby a hlad decimujú obyvateľov, ktorí len čakajú na to, kto im dá jedlo a vodu. Sami nespriavia nič pre to, aby túto situáciu zmenili.

Preto je dôležitá v tomto období každá obeta, modlitba, omša, ktorá je venovaná na tento úmysel. Tiež sme dostali aj ponuku od slovenského misionára-lazaristu p. Jaroslava Jaššu, ktorý nás poprosil o pomoc pri zakladaní Slovenskej misie na Hondurase.

Z jeho listu vyberáme:

Drahí bratia a sestry v Kristu, chceli by sme urobiť niekoľko poľnohospodárskych projektov v rôznych komunitách. Ľudia majú pozemky, ale pôda nie je využitá. Nemajú počítačový kapitál. Zem je veľmi úrodná, ale potrebujú pomoc. Vyčistili sme už časť džungle napr. z chlapcami z ulice z jednej komunity a chceme pokračovať so sadením rôznych plodín ako napr. ryža, fazuľa, kukurica, pre ich potreby a trochu aj niečo predať na miestnom trhu. Je to nielen boj proti hladu, ale zároveň aj výchovný projekt, lebo mnohí z tých chlapcov pochádzajú z ťažkých rodinných pomerov. Ďalší projekt je krajčírka dielňa pre

realizovať. Môžeme tiež rozbehnúť aj projekt s chytaním rýb, niektoré komunity potrebujú jednoduché loďky a rybárske siete. Tiež chceme začať kurzy varenia a pečenia pre dievčatá v tínedžerskom veku. Chceme rozbehnúť aj diaľkové štúdium teológie a sociálnej práce v spolupráci s Katolíckou univerzitou v Ružomberku. Mnohé komunity žijú veľmi izolovane a príjazdové cesty sú veľmi zlé, a tiež bez mostov. Mame v pláne v spolupráci s inými dobročinnými organizáciami postaviť jeden nevelký most. Na všetky tie malé projekty sú potrebné finančné prostriedky, ktoré dúfame získať s podporou dobrých ľudí na Slovensku. Nech vás Pán žehná a odmení za

slobodné matky a ženy týrané manželmi alkoholikmi. Potrebujeme zakúpiť niekoľko jednoduchých šijacích strojov, látky, ihly a nite a začať kurz šitia. Tá skupina žien by chcela začať šiť záclony na okná a vchodové dvere a tiež posteľné prádlo. Ďalší projekt je holičstvo. Mame niekoľko chlapcov, ktorí majú vzťah k strihaniu, ale potrebujú mašinky na strihanie a nejaký priestor, kde by sa to mohlo

vašu otvorenosť podporiť tých najchudobnejších v Hondurase. Čokoľvek sme urobili jednému z týchto najmenších, Jemu sme to urobili. S pozdravom P. Jaroslav Jaššo, CM misionár v Hondurase

Preto sme sa rozhodli, že p. Jaššovi prispejeme na projekt mikropôžičiek, rovnako ako sme minulý rok pomohli s projektom mikropôžičiek pre Haiti. Lebo Láska je jediná vec, ktorá rozdávaním rastie.

Šeková knižku si nik nevezme na večnosť. Tam platí jediná mena: preukázaná, prežitá láska.

(H. Camara)

NAŠI JUBILANTI

január - marec 2010

80 rokov:

Emil Moravčík

* 16.3.1931

konf.: Kráľovná rodiny

65 rokov:

Oľga Balayová

* 1.2.1946

konf.: Zázračná medaila

Stanislav Vlasák

* 14.2.1946

konf.: Kráľovná pokoja

60 rokov:

Oľga Froncová

* 15.1.1951

konf.: Urban

55 rokov:

Katarína Orlovská

* 4.1.1956

konf.: Štefan

Helena Chovaníková

* 8.2.1956

konf.: Navštívenie P. Márie

Viera Trnavská

* 13.3.1956

konf.: Jozef

50 rokov:

Alžbeta Csomaová

* 8.1.1961

konf.: Anton

Mária Čulíková

* 25.3.1961

konf.: Božie milosrdenstvo

40 rokov:

Ladislav Just

* 13.2.1971

konf.: Božie milosrdenstvo

20 rokov:

Marcela Oroszová

* 3.1.1991

konf.: Štefan

Ján Jankó

* 9.2.1991

konf.: Ján Pavol II.

Blahoželáme!

Benefičný koncert v Dubovej na pomoc obetiam násilia

6. januára 2011

V kostole Panny Márie Ružencovej v Dubovej pri Modre sa začiatkom januára konal benefičný koncert na podporu občianskeho združenia Pomoc obetiam násilia. Organizátor podujatia Konferencia sv. Jána Krstiteľa v Dubovej, ktorá je súčasťou Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku, zostavil program z piesní v podaní miestnej speváckej skupiny Credo a sestier premonštrátok z Vrbového. Pokoj spevom a hudbou rozdával vdp. Ján Flajžík Manašovský, farár z Ladomierskej Viesky.

Text: Pavol Mikulášek, Katolícke noviny 16.2.2011

Dubová je malá, pekná, vinárska podkarpatská obec. asi 40 km od Bratislavy. Žije v nej približne tisíc obyva-

činnosť tu vykonáva viacero zoskupení či spoločenstiev. Od 12. marca 1998 pôsobí v Dubovej i naša **Konferencia**

to sa uskutočnil už tradične vo vianočne vyzdobenom kostole Ružencovej Panny Márie v Dubovej 6. januára 2011 o 15.00 hod.

Výťažkom z koncertu sme sa tentokrát rozhodli podporiť občianske združenie s priliehavým názvom Pomoc obetiam násilia a takouto formou pomôcť tým, na ktorých bolo spáchané násilie.

Na úvod programu sme si vypočuli príhovor nášho duchovného otca, pána farára vdp. Pavla Flajžíka, ktorý nás povzbudil a vyjadril s akciami tohto typu svoj súhlas. Potom, po slovách žalmu 100, už dostali priesťor účinkujúci, ktorí prijali naše pozvanie a bez nároku na honorár prispeli svojím vystúpením dobrej veci.

Prvé vystúpenie bolo peknou prezentáciou súčasného úsilia domácej chrámovej speváckej - prevažne mládežníckej - skupiny **Credo**. Toto zoskupenie vzniklo už pred štvrtstoročím, prešlo

PhDr. Jana Šípošová

mnohými premenami a vystriedalo sa v ňom vyše sto členov. Pásmom piesní, ale i hovoreného slova navodili mladí speváci výbornú sviatočnú atmosféru a obohatili nás pekným a hodnotným zážitkom. Je nádherné sledovať, ako sa v takom spevokole striedajú, alebo dokonca kombinujú rôzne generácie, kde spieva vedľa seba matka s dcérou či otec so synom... Prajeme im veľa trpezlivosti, pokoja a lásky, s ktorou nech vždy riešia všetky prípadné problémy, aby prežili aj ďalšie obdobia nám na radosť a Bohu na slávu.

Sestry premonštrátky pri-

teľov. Je to katolícka farnosť. V minulosti tu bol malý kostolík zasvätený s'atiu Jána Krstiteľa (z toho jeden zo starých názvov obce: San Johannesdorf). Od r. 1907 má Dubová nový kostol Ružencovej Panny Márie.

Na pomerne malý počet obyvateľov je táto obec kultúrno-spoločensky i duchovne dosť aktívna a svoju

sv. Jána Krstiteľa. O konferencii prinesieme viac v našom časopise niekedy v blízkej budúcnosti. Nateraz spomeňme, že jednou z jej pravidelných úspešných charitatívnych aktivít je organizovanie benefičných koncertov na pomoc v rôznych situáciách potreby či núdze u nás i v zahraničí.

Posledný z týchto koncer-

šli k nám z Vrbového. O ich vystúpenie u nás sme sa snažili už niekoľko rokov, doteraz vždy neúspešne. Žijú v kláštore vo Vrbovom, kde je uložené aj telo vrbovského rodáka biskupa Mons. ThDr. Pavla Jantauscha, ktorý asi pred 110 rokmi pôsobil 7 rokov aj v našej farnosti (15.2.1899 - 15.3.1906) a za jeho pôsobenia bol isto budovaný aj náš súčasný kostol. Sestričky neprišli v plnej zostave, ale sme vďační aj za tie štyri, ktoré mohli prísť. Zvláštne je, že všetky majú rehoľné mená po mužských svätcoch alebo biblických postavách: (na úvodnej fotografii zľava) sr. Siarda (po sv. Siardovi), sr. Benjamína (po najmladšom z 12-tich synov patriarchu Jakuba), sr. Šimona (po Šimonovi Cyrenejskom) a sr. Akvina (po sv. Tomášovi Akvinskem). Do programu prispeli nádherným, jemným, čistým anjelským spevom v štýle gregoriánskeho chorálu. Nech ich Pán posilňuje a požehnáva všetky ich kroky a úmysly, nech vždy takto krásne spievajú *ad majorem Dei gloriam!*

Za organizáciu PON sa nám prihovarila jej vedúca predstaviteľka, **PhDr. Jana Šípošová, CSc.** a objasnila nám, k akým formám násilia u nás dochádza a ako táto organizácia funguje. Všetkým sa poďakovala a informovala nás, ako budú darované peniaze použité. Nech teda prinesú ošoh tam, kde môžu pomôcť a všetkým zainteresovaným prajeme úspešnosť všetkých pozitívnych aktivít.

V závere koncertu vystúpil so svojím pásmom krásnych piesní i krátkych slovných vstupov kňaz, spevák a hudobník v jednej osobe, brat nášho pána farára, **vdp. Ján Flajžík Manašovský**, farár z Ladomierskej Viesky. Jeho vystúpenie bolo veľmi sympatické a profesionálne. Mohli sme si vypočuť naživo speváka, ktorého sme poznali len z audiokaziet. Malé zlyhanie techniky neubralo nič na kvalite tejto časti programu a my sme si odniesli skvelý zážitok. Nech aj tohto nášho hosťa sprevádza Pán milosťou a požehnaním na ošoh jemu i všetkým, ktorí sú mu ako kňazovi zverení.

Úplný záver patril spoločne zaspievanej Tichej noci a opäť nášmu duchovnému otcovi, ktorý nám po krátkej adorácii všetkým udeli požehnanie Oltárnou sviatosťou. Nasledovalo ešte spoločné agapé v sakristii kostola.

Počas koncertu prispeli prítomní farníci celkovou čiastkou 453,06 €. Nech Pán odmení všetkých darcov, účinkujúcich i všetkých, ktorí k uskutočneniu tejto akcie prispeli iným spôsobom.

František Zajíček

Chrámová spevácka skupina Credo

Prvýkrát som nápad usporiadať benefičný koncert s výťažkom pre Pomoc obetiam násilia počula od prezidentky Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku Mgr. Ing. Libušky Mihálikovej niekedy v decembri. Potešilo ma to, ale nebrala som to až tak vážne. O to viac ma prekvapilo, keď mi pán Mgr. Ing. František Zajíček zavolał krátko po Novom roku, že koncert bude a to už na Troch kráľov. A aj bol.

Taký krásny deň som už dávno nemala. Najprv ma prekvapili moji známi, ktorí nielen že chceli na koncert ísť, ale ma pozvali na obed, zobrali autom do Dubovej a ponúkli aj službu kvalifikovaného fotografa. No a koncert sám ma uchvátil. Nádherná výzdoba kostola, krásne vystúpenia a pohostenie v sakristii pre všetkých, nielen "celebrity", príjemní a dobrí ľudia naokolo.

Výnos zo zbierky 453,06 € nám pokryje výdavky na telefonickú Linku pomoci pre obeť trestných činov aspoň na 2 mesiace. To je pre nás veľká pomoc teraz na začiatku roka, keď nemáme peniaze na prevádzku.

Milý pán Zajíček, dôstojný pán farár, všetci účinkujúci, drahí Dubovčania, ďakujem vám. Ďakujem za tých, ktorým pomáhame. Ďakujem, že ste nám pomohli pomáhať.

Jana Šípošová

Vdp. Ján Flajžík Manašovský

Z listu generálneho otca k pôstnemu obdobiu pre všetkých členov vincentínskej rodiny

Drahí bratia a sestry! Milosť a pokoj nášho Pána Ježiša Krista nech naplňajú vaše srdcia teraz a vždy! Ako vieme, pôstne obdobie je časom dôkladného preskúmania našich osobných vzťahov s uvedomením si svojich ohraničení a nedostatkov. Je to zvlášť čas, kedy sa máme obrátiť k druhým, a samozrejme k Bohu, aby uzdravil naše vzťahy a aby naše srdcia mohli byť znova naplnené a prekypujúce jeho súcitom.

Pri písaní tohto listu na pôst 2011 mám na pamäti ovocie jubilejného roku, ktorý sme slávili pri príležitosti 350. výročia od smrti svätého Vincenta a svätej Lujzy. Dúfam, že nám tento jubilejný rok umožnil prehĺbiť vzťah k Bohu, vzťahy medzi nami vo vincentínskej rodine a zvlášť s našimi pánmi a učiteľmi, chudobnými.

Aj náš vlastný zakladateľ, svätý Vincent de Paul, nás povoláva k tomuto stretnutiu s Bohom, keď hovorí: «Dajte mi muža modlitby a bude schopný vykonať všetko» (Coste XI, 83). Pozýva nás k takému hlbokému vzťahu s Otcom, aký prežíval sám Ježiš. Svätý Vincent nám tiež hovorí: „Pravé náboženstvo, pravú vieru nachádzame medzi chudobnými“ (Coste XII, 172). Inými slovami, toto hlboké stretnutie s Bohom zakúšame tiež pri stretaní sa s chudobnými. A ako nám jasne hovorí svätý Vincent, uprostred nich nachádzame svoju spásu. Chcel by som, aby sme ako členovia vincentínskej rodiny, počas tohtoročného pôstneho obdobia preskúmali dvojitý aspekt vzťahu s Bohom a s chudobnými.

Nedávno som počúval pieseň, ktorá je veľmi dobre známa dnešným mladým, a ktorá vyjadruje naliehavú potrebu utiekať sa k modlitbe, zvlášť, keď sa rozhlídneme okolo seba a vidíme množstvo trpiacich ľudí. Vystihuje to aj ďalšia pieseň

s názvom: «Born This Way», po slovensky «Taká som sa narodila». Ide o posledný hit Lady Gaga (pozn. americká speváčka), ktorý je ódou na ľudí vysunutých na okraj spoločnosti. V jednom odseku sa spieva: «Či si zdravotne postihnutá, či si vydedenec, šikanovaná alebo si robia z teba posmech, raduj sa a miluj samu seba dnes, pretože taká si sa narodila...». Zaujalo ma, koľko mladých zameriava svoju pozornosť nie na seba, ale na potreby tých, ktorí sú chudobní, tak ako aj my pozorne sledujeme súčasný svet a všetky možné druhy utrpenia.

Nájďme si čas na prehĺbenie vzťahu s chudobnými. Chcel by som spomenúť rôzne situácie, ktoré som si počas návštev ako generálny predstavený všimol na rôznych miestach, kde vincentínska rodina vykonáva službu a dielo evanjelizácie.

Ako som povedal pri viacerých príležitostiach, je zarážajúce, že v každej spoločnosti existuje osobitná skupina ľudí, ktorá je akoby vybraná za „obetného baránka“. Ide o ľudí, ktorými najviac opovrhujú a vylučujú ich z vlastnej spoločnosti. Mal som možnosť presvedčiť sa o tom na každom kontinente. Pri mojej nedávnej návšteve v Etiópii, miestny biskup a náš spolubrat, Mons. Markos, mi rozprával o skupine osôb, ktorí sú etiópskou spoločnosťou považovaní za vylúčených. Im práve slúžia lazaristi a dcéry kresťanskej lásky. Táto

skupina ľudí už dlhé roky znáša opovrhnutie a diskrimináciu nielen od tých, s ktorými dennodenne žijú, ale často aj od vlády tejto krajiny. Podobnú skúsenosť som mal vo Vietname, v Indii, v Kongu a dokonca aj v rozvinutých krajinách, ako napríklad tu, v Taliansku. Celkom nedávno, celá talianska spoločnosť otvorila oči nad hroznou situáciou Rómov, ktorí žijú v Ríme vo veľkom počte a v neľudských podmienkach. Štyri deti zhoreli pri požari zapríčinenom biednymi podmienkami, v ktorých musia žiť.

Počas spomienkovej slávnosti, ktorá sa konala na počesť týchto štyroch detí, kardinál - vikár Agostino Vallini sa rozhodne vyjadril v prospech chudobných a o našej potrebe otvoriť oči nad ich realitou, zvlášť nad situáciou chudobných imigrantov. Všetkých prítomných vyzval, aby si spýtovali svedomie, a to osobne, i ako kresťanské spoločenstvo. Je isté, že prisťahované osoby veľmi často nechcú opustiť svoju pôvodnú krajinu, no robia tak preto, aby unikli pred vojnou, násilím, ktorému sú vystavení, alebo pred hladom. Zúfalo sa usilujú o pokojný a dôstojný život. Niet pochyb, že prítomnosť imigrantov v každej spoločnosti vytvára nové problémy, často veľmi zložité, ktoré nemožno riešiť zjednodušujúcim spôsobom. Ako však povedal kardinál, sme kresťania a nemôžeme nemilovať a nezaújimať sa o život

tých, ktorí žijú v chudobe, ktorí sú považovaní za najmenších z našich bratov a sestier, a ktorí sú okolitou spoločnosťou vytláčaní na okraj.

Kardinál sa o nich vyjadril, že sú reálnou prítomnosťou Ježiša Krista. Pri týchto slovách sa mi jasne vybavil svätý Vincent, ktorý hovorí to isté nám, členom vincentínskej rodiny: vidieť Krista v chudobných, zvlášť v najopustenejších.

Milí bratia a sestry, dnes opätovne stojíme pred výzvou všimnúť si týchto chudobných a dať im odpoveď. Často sú to: bezdomovci, deti ulice, väzni, imigranti, osoby, ktoré trpia pre svoje pohlavie, ženy znášajúce diskrimináciu, ženy a deti - obeť obchodovania s ľuďmi pre sex alebo prácu, deti - vojaci, čo je téma, o ktorej by som sa v budúcnosti rád zmienil obširnejšie. Zdá sa mi až neuveriteľné, že súčasná spoločnosť zneužíva deti na nosenie zbraní, na vedenie vojny v mene ľudí, ktorí hľadajú len svoje politické záujmy a idú za vlastnými túžbami. Čo robíme na ochranu života týchto nevinných detí? Je hrozné dívať sa na nich, keď vlečú zbraň ťažkú ako oni samé a zabíjajú iných ľudí, rovnako nevinných ako oni. Kardinál vo svojej homílii dodal, že tvárou v tvár voči všetkým druhom chudoby v našich mestách, či už ide o staré alebo nové formy, si musíme kľaknúť na kolenná a prosiť Boha o odpus-

tenie; a nielen Boha, ale aj všetkých chudobných za to, čo sme neboli schopní pre nich urobiť.

Pri pohľade na situáciu ľudí vylúčených na okraj spoločnosti som často pociťoval v srdci radosť, keď som videl, ako členovia vincenčinskej rodiny rôznymi spôsobmi slúžia týmto ľuďom v ich potrebách a prejavujú im tú lásku k chudobným, ktorú Boh vložil do ich srdca. V tejto pôstnej dobe si teda musíme položiť otázku: Robíme všetko, čo môžeme, pre tých, ktorí sú vylúčení na okraj spoločnosti?

V záverečnom dokumente z Generálneho zhromaždenia Misijnej spoločnosti prehlasujeme, že «vidiac, čo Pán vykonal a naďalej koná cez nás, tak ako to robil svätý Vincent, chceli by sme ešte viac robiť a byť pre chudobných». Či by to v tomto pôstnom čase nemohla byť výzva pre každého z nás, ktorí patrime do vincenčinskej rodiny – ešte viac robiť a byť pre chudobných a spolu s nimi?

Chcel by som tiež, aby sme sústredili svoju pozornosť na chudobných, ktorí sa nachádzajú v zúfalých situáciách, na obeť násilia masových demonštrácií. Nedávno sme boli toho svedkami v krajinách severnej Afriky: Tunisku, Alžírsku, Líbyi a Egypte, ak máme uviesť len tie najzjavnejšie situácie. Chudobní kričia, aby bolo počuť, čo potrebujú. Voči hluchote tých, ktorí by sa mali starať o spoločné dobro, už viac nie je možné zadržať utrpenie a sklamanie, ku ktorým sa pridáva aj hnev. Boh hovorí cez „toto nepotlačiteľné volanie chudobných“. Ako naň odpovedáme? Ako naň môžeme odpovedať?

Chudobných nachádzame často aj inde: v konflik-

toch vznikajúcich medzi náboženskými vyznaniami, zvlášť keď prejav týchto náboženstiev nabera fundamentalistickú formu. Myslím na takzvané „náboženské“ vojny a na všetky okolnosti, kedy sa v mene Boha pácha násilie a pustošenie. Toto sa často deje kvôli neschopnosti osôb spoločne si sadnúť a viesť otvorený dialóg pre hľadanie riešenia pokojnou cestou a nie uchýľovanie sa ku konfliktom a násiliu.

Na stretnutí, ktoré pripravila Komunita svätého Egídia, som mal príležitosť vypočuť si jedného mohamedánskeho predstaviteľa, ktorý hovoril o tom, aké dôležité je žiť nielen vo vzájomnej tolerancii, ale ísť ešte ďalej a usilovať sa o vytvorenie kultúry prijímania sa na základe vzájomného rešpektovania sa v tom, čo sme, čo vyznávame a zároveň správneho chápania svojho vierovyznania i vierovyznania iných. Toto si treba z času na čas pripomenúť v konfliktných situáciách.

Ide o budovanie autentických vzťahov založených na dôvere, ktoré sa môžu rozvinúť v dialógu. Ako nasledovníci Ježiša Krista sme v tomto pôstnom období pozvaní starostlivo preskúmať postoje, ktoré nás často rozdeľujú. Nevedomosť je jednou z prvých príčin týchto fundamentalistických postojov, pri ktorých ide mnohokrát viac o vyhľadávanie vlastných záujmov než o spoločné dobro pre všetkých. Voči tejto nevedomosti môže kresťanstvo ponúknuť isté riešenie: výchovu. Spomínaný mohamedánsky účastník debaty veľmi jasne vyjadril, že tam, kde kresťania poskytnú dobrú ľudskú výchovu a vzdelávanie založené na hodnotách, existujú omnoho lepšie vzťahy medzi národmi, či už mohamedán-

skými alebo kresťanskými. Výchova je kľúčom a všetci tí, ktorí sú v rámci vincenčinskej rodiny zapojení do výchovy a vzdelávania, by mali najmä v tomto pôstnom období hlbšie pouvažovať o službe, ktorú poskytujeme, aby tak preskúmali, či je výchova naozaj zameraná na celistvú formáciu, ktorá umožňuje osobám vytvárať také hodnoty, ktoré ľudí navzájom spájajú vzťahmi porozumenia a pozornosti.

K nevedomosti treba pridať a zdôrazniť ešte jednu dôležitú výzvu, a to strach, ktorý veľmi často ochromuje osoby, zabraňuje im vyjsť zo seba samých a ísť v ústrety iným, a tým vytvárať dobré, zdravé a harmonické ľudské vzťahy. Dar Ježiša Krista prostredníctvom jeho smrti a zmŕtvychvstania tvorí podstatu pôstu a je pre nás nielen znamením, ale dáva nám i milosť a odvahu k prekonalu akéhokoľvek strachu. Láska Boha k svojmu vlastnému Synovi bola schopná prekonalť smrť, odstrániť ochromujúci strach a umožniť Mu skrze vzkriesenie vstať z mŕtvych pre nový život. Tento istý dar zmŕtvychvstania, dar Božej lásky vyliaty na Syna, ktorý ho odovzdal celému svetu, nám dodáva odvahu ísť vpred a budovať pravdivé a správne vzťahy.

Drahí bratia a sestry, dovoľte mi, aby som všetky tieto slová zhrnul nasledovne: Pán k nám dôrazne hovorí vo volaní chudobných. Môžeme teda urobiť viac? Môžeme byť viac? Preskúmajme svoje skutky solidarnosti voči tým, ktorí žijú v chudobe. Nechajme sa obnoviť a budme tvorivými, aby sa naše vzťahy s chudobnými prehĺbili. Kráčajme s nimi a bráňme, čo je spravodlivé a dobré. Tak ako sme pozvaní byť

jedno s chudobnými a žiť v solidarite s celým ľudstvom budovaním pokoja vo svete, tak isto sme povolaní byť jedno s Bohom, ktorý je prameňom každého života a každej lásky. Buďme si vedomí toho, že sme povolaní konať spravodlivo pre pokoj a dobro celého tvorstva, a že sme k tomu pobádaní tým, čo tvorí podstatu nášho vincenčinského povolania: láskou ukrižovaného Krista. Nech tento dar, ktorý sme dostali našim vincenčinským povolaním, dar, ktorý je konkrétnym prejavom Božej lásky ku každému z nás, tvorí jadro toho, čo nás očisťuje, zmieruje a obnovuje v tomto požehnanom pôstnom období, ktoré dosiahne vrchol v nesmiernom dare nového života, a to v zmŕtvychvstani Ježiša Krista. Nech v nás neustále zaznieva spev Aleluja, pretože sme veľkonočným ľuďom.

Váš brat vo svätom Vincentovi,

G. Gregory Gay, CM.

G. Gregory Gay, CM

**Iba láskou
sa môžeme
zapáčiť
Bohu.**

(sv. Terezka)

Po stopách sv. Cyrila

Rím, 11.-15. február 2011

**II. ročník púte hnutí a združení k hrobu sv. Cyrila
s vladykom Petrom Rusnákom**

„Sme súčasťou cirkevného spoločenstva, súčasťou putujúcej cirkvi a ako jedno spoločenstvo môžeme púťovať k hrobu sv. Cyrila a objavovať identitu a inšpiráciu novej evanjelizácie vo večnom meste.“

Dostalo sa mi veľkej milosti ako účastníčke púte „Po stopách sv. Cyrila v dňoch 11. – 15. februára 2011, kde som reprezentovala Spolok sv. Vincenta de Paul na Slovensku. Ešte aj dnes som naplnená zážitkami a srdce mi poskočí radosťou pri každej spomienke na tieto úžasné dni. Začala by som pre mňa dvoma najdôležitejšími udalosťami.

Prvou z nich bola slávnosť sv. Cyrila, mnicha a sv. Metoda, biskupa – patrónov Európy, ktorá sa konala v Bazilike sv. Klementa 14. februára - v deň výročia narodenia sv. Cyrila (827). Pre nás Slovákov a všetkých Slovanov pamiatkou prvoradého významu je Bazilika sv. Klementa, v ktorej je hrob sv. Cyrila. Táto bazilika zaujíma dôležité miesto i medzi rímskymi kostolmi, lebo je unikátnym príkladom staviteľskej a umeleckej úrovne rôznych epoch - antickej, rímskej,

ranokresťanskej i neskorého stredoveku. Napriek tomu, že pochádza už zo 4. storočia, je jednou z najlepšie zachovaných sakrálnych stavieb Ríma. Tu sa nachádzajú fresky znázorňujúce výjavy zo života našich vierozvestov. Freska znázorňujúca prenesenie pozostatkov sv. Klementa bola namaľovaná okolo roku 1000 a dokazuje, že naši vierozvestovia boli v Ríme známymi osobnosťami, čo má pre nás mimoriadnu historickú hodnotu. Pre Slovákov je dôležitá aj pamiatka nachádzajúca sa v ľavej bočnej lodi. Ide o jednoduchý oltár nad hrobom sv. Cyrila, ktorý dali postaviť roku 1952 americkí Slováci. Na jeho prednej strane je nápis: IN HONOREM S. CYRILLI, NATIONIS SLOVACAE FILII DEDICARUNT 1952. Slávnostnú sv. omšu v Bazilike sv. Klementa celebraval J. E. otec Miroslav kardinál

Sv. omša v kaplnke Rádia Vatikán

Vlk za prítomnosti veľkého počtu kňazov z rôznych krajín, medzi ktorými boli aj štyria naši spolupútnici. Slávnosť potom vyvrcholila sprievodom všetkých zúčastnených do podzemia k hrobu sv. Cyrila. Agapé na nádvorí Baziliky sv.

Klementa pod holým nebom, osvetlené iba mesiacom a niekoľkými žmurkajúcimi svetlami, vyzeralo ako veľké mravenisko. Bol to nevšedný zážitok naplnený vzájomnými milými stretnutiami a srdečnými rozhovormi.

Nedeľu sme slávili

v Bazilike Santa Maria Maggiore, ktorá má pre nás špeciálny význam. V roku 868 tu sv. Cyrilovi a Metodovi udelil pápež Hadrián II. slávnostné povolenie používať staroslovenčinu ako štvrtý bohoslužobný jazyk po latinčine, gréčtine a hebrejčine. Pri hlavnom oltári smie sv. omšu slúžiť len pápež. Pod hlavným oltárom sú uložené fragmenty Ježišových jasličiek z Betlehema.

Potom sme sa ponáhľali na Námestie sv. Petra, kde sme sa na pravé popoludie spolu so Svätým Otcom a s mnohotisícovým davom veriacich z rôznych končín sveta modlili Anjel Pána. Svätý Otec osobitne pozdravil aj nás – účastníkov púte hnutí a laických združení zo Slovenska v našom rodnom jazyku a poprial nám Božie požehnanie a veľa síl v poslaní v ktorom pôsobíme.

Vo večerných hodinách sme navštívili Kolégium sv. Cyrila a sv. Metoda, kde sa konala slávnosť k výročiu sv. Cyrila a sv. omša s otcom Jozefom kardinálom Tomkom. Po svätej omši pripravili tamojší obyvatelia agapé. „Troškou do mlyna“ sme prispeli aj my slovenskými výrobkami a syrmi, na ktorých si všetci výborne pochutnali.

Toto boli dva najhlavnejšie dni 5-dňovej púte do večného mesta - Ríma. Prvý deň našej púte sa niesol v znamení svetového dňa chorých a Preblahoslavenej Panny Márie Lurdskej. Navštívili sme Baziliku sv. Petra, hrob sv. Petra a zosnulých pápežov. Niektorí z nás vyšli aj na kupolu a pokochali sa fascinujúcim pohľadom na Rím. Poobede sme sa zúčastnili sv. omše v S. Girolamo (Slovenská misia) a absolvovali prehliadku priestorov pôsobenia sv. Filipa Nériho za odborného výkladu otca Filipa Vitteka, CM ktorý je správcom tejto farnosti.

Potom sme navštívili komunitu sv. Egídia za účasti

slovenského veľvyslanca vo Vatikáne pána J. Draveckého s manželkou. Spoločnú večernú pobožnosť sme mali v S. M. in Trastevere. Nevšedný zážitok z tejto pobožnosti obohatil aj spe-

Unavení, ale šťastní sme v neskorých večerných hodinách nastúpili na „našu 64-ku“ a v ubytovni na Velehrade sme zaľahli do svojich postelí, aby sme ráno čerství a oddýchnutí

Na slovenskom veľvyslanectve

Rádio Vatikán

Bazilika S. M. Maggiore

vácky zbor komunity sv. Egídia nádherným spievaním žalmov a recitovaním úryvkov zo Sv. Písma. Po tomto úžasnom, ale i náročnom programe sme si dopriali chvíľku odpočinku a vychutnali výbornú zmrzlinu u slovenského zmrzlinára.

mohli pokračovať v ďalšom bohatom programe.

Aj nasledujúci deň bol veľmi zaujímavý najmä prehliadkou Vatikánskeho rozhlasu. 12. februára 1931 Pius XI. slávnostne inauguroval toto zariadenie. Spoločne sme si pripome-

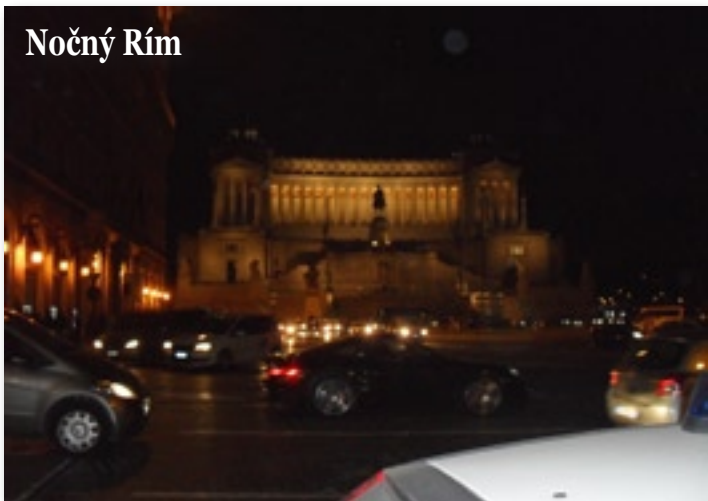
nuli 80. výročie vzniku rádia VATICANA, ktoré sme oslávili sv. omšou v rozhlasovej kaplnke. Sv. omšu celebraval vладыka Peter Rusnák, za koncebrovania prítomných kňazov. Rádio Vatikán ako mnohojazyčný mikrokozmos v službe pápežovi a univerzálnej Cirkvi dnes vysiela na šiestich kanáloch viac ako 78 hodín denne vo viac ako 40 jazykoch so štábom takmer 400 osôb z celého sveta. O prínose vatikánskeho rozhlasu sa na mikrofón vyjadrili aj niektorí účastníci našej púte. (Archív VR z 12.2.2011).

Poobede sme sa stretli s laickými hnutiami Ríma a s biskupom – predsedom Rady pre laikov – Domenikom Sigalinim biskupom Palestríny v živej a obohacujúcej diskusii a vzájomnej výmene skúseností. Živá diskusia medzi zúčastnenými pokračovala aj pri malom agapé.

Aj posledný deň našej púte bol veľmi zaujímavý a pestrý. Včasráno sme mali sv. omšu v Bazilike sv. Petra v blízkosti hrobu Jána Pavla II. Potom sme sa stretli na Veľvyslanectve Slovenskej republiky pri Svätej stolici so sekretárom Kongregácie pre východné cirkvi pátrom Cyrilom Vasil'om, SJ, s veľvyslancom SR pánom J. Draveckým, jeho manželkou a zamestnancami veľvyslanectva. Tu všetci zúčastnení krátko priblížili činnosť jednotlivých hnutí, ktoré na tejto púti reprezentovali. Agapé bolo poznačené srdečnými debatami a pochutnávaním si na dobrotách, medzi ktorými nechýbali ani koláčky, ktoré napiekla pani Dravecká. Popoludní sme ešte navštívili Baziliku sv. Pavla za hradbami, ktorá je jednou zo štyroch rímskych patriarchálnych bazilik.

Čo dodať na záver? Zážitky, ktorých mám plnú hlavu a plné srdce, neviem vyjadriť ani opísať vhodnými slovami, nestačil by mi na to ani priestor tohto

Nočný Rím

časopisu. V Ríme som bola už tretíkrát. Ani raz som tak duchovne neprežívala Božiu prítomnosť a blízkosť ako teraz. Usporiadatelia nám dali priestor na duchovné vyžitie, napriek tomu, že presuny do jednotlivých lokalít boli náročné na prepravu a čas.

Dostali sme veľký balík požehnaní a milostí a každý z nás ho vo svojom „originálnom balení“ bude posielat' určite ďalej. Verím, že nielen my, účastníci púte, budeme mať úžitok z týchto Darov, ale aj všetci, ktorých na svojej životnej púti oslovíme.

Chcem sa poďakovať usporiadateľom – Monike, Františkovi, Katke aj tým v skrytosti, za bezchybnú organizáciu, za skvelú starostlivosť, za spoločnosť ľudí, ktorí mali „rovnakú krvnú skupinu“ a boli doma v tom, čo robia pre núdzných, chudobných, deti, mládež, manželské páry, starých, opustených a nešťastných ľudí. Je šťastím pre nás všetkých, že takíto ľudia sú medzi nami.

Osobitná vďaka patrí otcovi Petrovi biskupovi Rusnákovi, ktorý bol pre mňa „nedosiahnuteľným“ človekom, ktorého som vídala len v televízii alebo časopisoch a zrazu sedel v Ríme oproti mne v autobuse a bavili sme sa o živote s jemu príznačným záujmom a úžasným nadhľadom a humorom... Ďalej páter Jozef Koncz (náš Jožko), duchovný otec, úžasný človek, muž, ktorý nemal

problém komunikovať s každým ako rovný s rovným s jemu charakteristickou prirodzenosťou a úsmevom na tvári. Vďaka patrí aj pátrovi Igorovi, ktorý bol promptným prekladateľom a našim hovorcom v talianskom jazyku.

Moja vďaka a obdiv patrí

Pozdravujeme vás - sv. Pavol a ja

všetkým, ktorí nás prijali v Ríme ako „najvyššiu štátnu delegáciu“ so všetkými poctami bez akejkoľvek vlastnej nadradenosti a dôležitosti.

Pri tomto všetkom bola aj televízia LUX, kameraman a redaktorka, ktorých mená

som si žiaľ nezapamätala. Dúfam, že mi to odpustia. Určite si to pozrite aj vo vysielaní televízie LUX (archív), lebo raz vidieť je viac ako dvakrát čítať!

S vďakou
Alžbeta Kopřivová

P.S.

Predstavte si, aký je svet malý: na slávnostnom agapé v Kolégiu sv. Cyrila a sv. Metoda v Ríme som sa stretla s rodáčkou z Levíc – Aničkou Mališovou, rádovou sestričkou - Saleziánkou. Anička bola moja žiačka na Základnej škole sv. Vincenta de Paul v Leviciach, kde som v tom čase (od júna 1991) pôsobila ako jedna z prvých zamestnankýň školy (tajomníčka, vedúca

uvidela prvá, rozbehla sa ku mne a zvitla sa so mnou radostným objatím. Veľmi sme sa tešili jedna druhej, lebo stretnúť sa v Leviciach nebolo také samozrejmé. Svoju radosť z nášho stretnutia spontánne ukazovala všetkým okolo: „toto je moja pani učiteľka z Levíc“... a neubránili sme sa ani slzám radosti.

Anička ma hneď „vyspovedala“ ako sa mám, čo robím a potom prišiel rad aj na ňu. Zdôverila sa mi, že je v Ríme už niekoľko mesiacov, kde sa pripravuje na svoje poslanie do rovníkovej Afriky. Začína sa učiť po francúzsky, pretože francúzština je tam na väčšine územia úradnou rečou. Veľmi sa teší, že môže ísť slúžiť chudobným a núdznym do tejto rovníkovej krajiny, napriek tomu, že nemá rada teplo. Vie, že si bude musieť zvykať nielen na teplo, ale aj na mnoho iných vecí súvisiacich so životom v tejto krajine. Verí, že s Božou pomocou a s modlitbami, o ktoré prosí aj Levičanov, sa jej to podarí.

Milá Anička, veľmi sa teším, že z Teba vyrástla taká úžasná „sestrička“, nevesta Ježišova. Tvoj Ženich má z Teba určite radosť. Som šťastná a hrdá na to, že som mohla aspoň chvíľku kráčať s Tebou „pozemským“ životom. Želám Ti v mene všetkých Levičanov, Tvojich dobrodincov, priateľov a známych Božie požehnanie, Svetlo, Dary i Ovocie Ducha Svätého.

Drahá Aňa, nech Ťa ochraňuje Panna Mária Pomocnica, ako svoju dcéru. Nech všetci, ktorých Ti náš Pán pošle a ktorých streneš na Božej misii si oslovila, aby prežívali radosť a osoh zo stretnutia s Ježišom skrze Teba ako ja vtedy v Ríme. Sme s Tebou vo svojich modlitbách.

Tvoja Alžbeta

Z adventnej aktivity Spolku

V poradí už druhý projekt pre členov a dobrodincov Spolku sv. Vincenta navrhla **Konferencia sv. Anežky**, predseda Marek Piváček. V projekte bolo možné podporiť ľudí žijúcich v Sociálnom centre – Útulku Kopec, Šurany, ktorým Spolok vytvoril domov. V zariadení žije v súčasnej dobe 15 obyvateľov, z toho 12 mužov a 3 ženy – dôchodkyne.

Každý rok sa im vedenie Sociálneho centra v spolupráci s konferenciami snaží pripraviť štedrovečerný stôl, aby títo ľudia pocítili, že nie sú opustení a aby v nich prebývala radosť z narodeného Spasiteľa. Tak aj tohto roku mal projekt za cieľ obohatiť VIANOČNÉ SVIATKY a darčeky pre obyvateľov zariadenia.

Vyhodnotenie projektu:

Marek Piváček – Konferencia sv. Anežky, hotovosť	40,00 €
Libuša Miháliková – ponožky, zubné pasty, salónky, káva	15,00 €
JUDr. Pohronská Katarína, ponožky, sladkosti, med	30,00 €
Ing. Ján Bruncko – stravné lístky 7x 3,30 € (potraviny)	23,10 €
JUDr. Pohronská Katarína – vklad na účet	50,00 €
František Zajíček – Konferencia sv. Jána Krstiteľa, hotovosť	10,00 €
Konferencia sv. Jozefa – ponožky, zubné pasty, žiletky	48,00 €
Konferencia sv. Jozefa a dobrodinci: kolekcie, zákusky, oplátky, trubičky, sušené slivky, med, mak	40,00 €
bratia františkáni, Nové Zámky - futbalová lopta, ruksak, obraz Svätá zem	
Konferencia Kráľovnej rodiny Bratislava, hotovosť	100,00 €

Vedenie spolku a Sociálneho centra vyjadruje poďakovanie za navrhnutú aktivitu. Všetkým dobrodincom, ktorí obohatili vianočné sviatky v Sociálnom centre, obyvatelia zariadenia vyslovujú srdečné poďakovanie.

Zároveň patrí **poďakovanie aj pátrovi Kristiánovi Libantovi**, ktorý tak ako po iné roky, aj teraz svoj voľný čas venoval počas vianočných sviatkov obyvateľom zariadenia.

Rovnaká vďaka patrí aj členom ostatných konferencií.

M. B.

Z listárne núdznych

V našej evidencii pomoci núdzným evidujeme množstvo listov napísaných s prosbou o pomoc od ľudí, ktorí sa obracajú na náš Spolok – na jednotlivé konferencie. Po zvážení ich životnej situácie je im odosielaná pomoc vo forme balíkov šatstva, potravín, nábytku, elektrických spotrebičov, ktoré poskytl dobrodinci. Dobro sa potom šíri ďalej.

Malými útržkami z listov núdznych chceme poukázať na neľahkú životnú situáciu niektorých ľudí, na prácu v konferenciách, na srdečnú vďaku od tých, ktorí pomoc dostávajú, vyslovenú šľachetným darcom, dobrodincom podporujúcich Spolok sv. Vincenta de Paul.

Z listov uvádzame:

Dobrý deň teta... Som 11 ročná a volám sa ...Som dcérou Mamina je v nemocnici a nám nemá kto pomôcť. Prosím Vás teta ... o pomoc pre mojich mladších súrodencov. Nevie kedy príde mamina a my nemáme čo papať a čím kúriť. Prosím, pomôžte nám, prosím. Ďakujem ...

...prosím Vás, zmilujte sa

nad nami, teraz Vás potrebujeme ešte viac. Včera som s malým prišla z pôrodnice. Deti neboli v škole, lebo nemali čo jesť. Ani doma nebolo nič na jedenie. S malým musím ísť na TBC, potom na ušká, na nožičky, ale nemám peniaze. Pre malého potrebujem na pupček čistý lieh a repikový čaj. Potrebujem vybehať

materskú, ale nemám peniaze. Viem koľko veľa Vám už dlžím, ale nemám iného okrem Vás. Prosím pre väčšieho plienky do 18 kg a nákup potravín spravte podľa seba. Posielam 11 ročnú dcéru ... Pán Vám žehnaj teta... Ďakujem ... (*matka porodila 5. dieťa, tento mesiac nedostala na staršie dieťa ani materskú, druh išiel za prácou a 4 týždne sa jej neozval*)

...ďakujem Vám za balíky (dostala tri veľké balíky). Všetky veci boli ako ušité na naše deti (je ich 7 súrodencov). Ďakujem Vám, prajem požehnanie. (*východné Slovensko*).

...ďakujem veľmi, veľmi pekne za pračku. Od rána periem. Pere veľmi dobre, lepšie ako moje ruky a kefa. Posielam Vám aspoň boštek. Ďakujeme... (*6 detí, matka prala 4 mesiace v rukách, nemala pračku*).

Vážená pani ...Vážení Spolok sv. Vincenta, z celého srdca Vám teta a všetkým

v Spolku ďakujeme za 40 €. Vedeli sme si kúpiť tie drevené štiepky. Ďakujeme, že ste taká dobrá a že máte dobré srdce. My sa máme dosť dobre, ale hlavne že sme v teple. Teta... veľmi pekne by som Vás poprosila o balík so šatstvom a obuvou. Veľmi pekne ďakujem za pomoc čo sme dostali od Vás. Pozdravujeme Vás a prosím napíšte mi... (*list núdznej o pomoc*)

...srdečne Vás pozdravujem. Prosím Vás, keby ste prišla k nám a malej by ste mohla doniesť tričká, svetre, tepláky, botasky č. 31, aj menší nábytok. Nemáme si s dcérou Erikou kde dať veci. Tiež by sa mám zišli kachle. Spávame s dcérou... v zime. Prosím o skromné potraviny a prach na pranie. Viete z tých pár Euro si nemôžeme nič dovoliť. Tešíme sa na Vás. Pozdravuje ... (*slobodná matka nezamestnaná s dcérou*)

Konferencia Spolku sv. Vincenta de Paul, Levice

Vieme správne adorovať?

Častokrát sa stane, že sa vyloží Sviatosť Oltárna... a nám nič nenapadne, modlíme sa ruženec, alebo nás po chvíľke začne adorácia nudiť. Ale... adorujeme správne? Pokúsili sme sa pripraviť malý návod, ako sa viac a lepšie priblížiť Ježišovi skrytému v Oltárnej Sviatosťi.

mu prekáža. Prosíme ho, aby bol našim jediným Pánom a aby naše srdce horelo láskou k Nemu.

III: VĎAKYVZDANIE:

Ďakujeme Ježišovi za dar vykúpenia, Eucharistie a za všetky dobrodenia, ktoré preukazuje nám i ostatným ľuďom.

IV: ODPROSOVANIE:

Prosíme, aby sme poznali vlastné viny a hriechy a účinne sa obrátili k Bohu. Vzbudíme si úprimnú ľútosť nad hriechmi a obetujeme Nebeskému Otcovi najcennejší dar - Telo a Krv, Dušu a Božstvo Jeho Syna Ježiša Krista a preto ho prosíme o milosrdenstvo.

V: PROSBY:

Necháme sa viesť Duchom Svätým, aby vzbudil v nás správne poznanie toho, čo potrebujeme. Prosíme Ježiša o silu nebať sa žiadnej obety, prijať kríž, nevyhýbať sa poníženiu. Prosíme Ho, aby sme nezarmucovali Jeho Srdce, ale spôsobovali mu radosť.

MODLITBY A MYŠLIENKY SVÄTÝCH O SVIATOSTI OLTÁRNEJ

„Keď sa ku mne modlíš pred Sviatosťou Oltárnou, nepoužívaj učené frázy, ale hovor ku mne ako priateľ k priateľovi.“

(Zjavenie Božieho milosrdenstva sv. Faustíny Kowalskej)

„Ó môj Ježišu, klaniam sa Ti vo Sviatosťi Oltárnej. Budem po Tvojom boku pred tými, ktorí Tebou opovrhujú. Milujem Ťa za tých, ktorí Ťa nemilujú a úpenlivo Ťa prosím za tých, ktorí Ťa urážajú. Príď do môjho srdca.“

(Modlitba bl. Alexandríny da Costa po svätom prijímaní)

„Aby sme zázrak odpustenia nadobudli, netreba ísť na ďalekú púť, ani konať nič výnimočné, stačí pristúpiť s vierou k môjmu zástupcovi, povedať mu o svojej biede a zázrak

Božieho milosrdenstva sa prejaví v celej plnosti. Aj keby pre dušu po ľudsky už nebolo vzkriesenia a všetko bolo už stratené, nie je tak úbohá. Zázrak Božieho milosrdenstva vzkriesi dušu v celej plnosti.“

„Povedz mi dieťa moje, kto zranil tvoje srdce. Povedz mi o všetkom, buď ku mne úprimná, odkry mi všetky rany svojho srdca. Ja ich vyliečim a Tvoje utrpenie sa stane prameňom Tvojho posvätenia.“

(Zjavenie Božieho milosrdenstva sv. Faustíny Kowalskej)

ZÁVEREČNÁ MODLITBA PRI ADORÁCII

Ježišu Kriste, Vykupiteľ mojej duše a Záchranca sveta, tu prebývaš vo svätostánku. Verím v Teba, dúfam v Teba, milujem Ťa. Zhliadni na moju úbohosť, na môj život, na moju slabosť, na moju vinu. Ty všetko vieš, Ty ma vidíš. Pred Tvojím zrakom sa neukryjem. Pred Tebou nemám byť na čo pyšný. Chcem byť pokorný. Zo srdca ľutujem všetky svoje hriechy. Neopúšťaj ma! Iba s vlastnými silami nevládzem. Ty mi môžeš pomôcť, pretože môžeš všetko. Daj, aby som s Tvojou pomocou žil tak, ako si to praješ Ty. Amen.

Jozef Hambálek
Petra Bajlová

PREČO ADOROVAŤ:

Pri zjavení Božského Srdca sv. Margite Márii Alacoque jej Pán Ježiš povedal: „Veľmi si želim, aby si ma ľudia uctievali a milovali v Najsvätejšej Sviatosťi, ale nenachádzam takmer nikoho, kto by sa snažil tejto mojej prosbe zadosť učiniť, odplácajúc sa mi láskou za lásku.“

AKO ADOROVAŤ:

Veľký ctiteľ Eucharistie, svätý Julián Eymard, zakladateľ rádu kňazov Eucharistiánov učí adorovať takto: „Chod' k Pánovi tak ako si, hovor s ním celkom jednoducho. Vyčerpaj najprv zásoby svojej vlastnej zbožnosti a lásky, a iba potom siahni po modlitebnej knižke; používaj radšej nevyčerpatel'nú knižku pokornej lásky.“

Adorácia môže obsahovať tieto časti:

I: VZBUDIŤ SI ÚMYSEL:

Je dôležité, aby sme si uvedomili, čo od nášho Pána chceme, čo očakávame, v čo dúfame. Napr.: Tento čas adorácie chcem obetovať ku cti Božského Srdca prítomného v Najsvätejšej Sviatosťi na (vyslovíme svoje prosby a úmysly, ktoré chceme Pánovi predložiť).

II: KLAŇANIE:

Ježišovi vzdávame úctu a vďaku za všetky dobrodenia, ktoré preukazuje nám a všetkým ľuďom. Uvedomujeme si jeho veľkosť, vznešenosť a krásu. Vrucne sa mu klaniam a obetujeme mu svoju vôľu a svoje srdce - všetko čo máme a čo sme. Prosíme ho, aby nás prežiaril a odstránil z nášho srdca všetko, čo

svedectvo Odovzdávať život

Povinnosť odovzdávať život a vychovávať deti ustanovuje poslanie manželov. Boh, Pán života udelil človeku tú najvyššiu duchovnú službu ochrany života s tou najvyššou starostlivosťou a to je rodina.

Moje svedectvo

Kto má záujem narušiť princíp kresťanskej dogmy, ktorej základom je uzatvorenie sviatosti manželstva sľubom a prisahou pred Bohom. Ľudia, ktorí vstupujú do spoločných zväzkov, by si mali uvedomiť, že cirkev chráni predovšetkým matku s dieťaťom. Je to dedičstvo, ktoré nám zanechala Svätá rodina. Snúbenci v obrade sviatosti manželstva si navzájom jeden druhému vyprosujú sviatostné požehnanie od Boha, ktoré ich a ich deti vzájomne chráni, až kým ich smrť nerozdelí. Ak si uvedomíme, že sa všetci rodíme z vôle Božej, musíme prijať aj fakt, že sme len požičaní pre tento svet a nikto nevie na aký čas. Manželstvo je nielen fyziologické spojenie dvoch pohlaví v intímnom živote, je to vzájomné pôsobenie duševnej stránky, ega každého jedinca osobitou individualitou. Prichádza nám na pomoc Cirkev, ktorá nás cez sviatosti a modlitby požíva na cestu porozumenia s Božími zámermi. Neznamená to žiť v pasivite, v očakávaní, že Boh rozhodne za nás. Práve naopak, Božia vôľa nás zasahuje cez znaky, ktorými sa nám Boh prihovára ako kráčať správnou cestou. Je len na nás, či dokážeme tie znaky čítať a správne sa slobodne rozhodnúť. Život v sviatostnom manželstve zvyšuje ponímanie Božej vôle, sú na to dvaja, je možnosť vzájomnej komunikácie v trojici Boh, manžel a manželka. Ak som sám, musím byť pozornejší, vnímavejší a vynaložím viac úsilia na riešenie výnimočnej situácie nad rámec bežného života.

Ja sama mám zlú skúsenosť zo života v neúplnej rodine. V rozhodujúcej chvíli som zlyhala. Dodnes mi v ušiach znie hlas mojej dcéry: *Mama, neviem*

či sa vrátim domov... Na moju otázku, prečo by sa nemala vrátiť, odpovedala: *Asi budem spať u kamarátky* - a zavrela dvere domu. Pochytila ma hrôza, vybehla som za ňou až na ulicu, nenašla som ju a nemohla zastaviť. Ráno som sa zobudila o 4.45 hod. Jej posteľ bola prázdna, cítila som úžasnú prázdnotu. Začala som sa za ňu modliť a v modlitbe som videla tvár Ježiša Krista, ktorému som akoby dcérku odovzdávala, v modlitbe som zaspala.

Ráno o 8.00 hod. mi zazvonil pred domom policajt, ktorý mi oznámil tragickú smrť mojej dcéry s nedožitými 20 rokmi. Náramkové hodinky mojej dcéry sa zastavili na 5.15 hod., na ten čas bola konštatovaná lekárom jej smrť. Pol hodinu som precítila cez lásku Ježiša posledné chvíle života mojej dcéry, ktorú som sama vychovala. Dnes som presvedčená, že sviatosť manželstva by bola zachránila moje dieťa, ktoré sa veľmi trápilo, že nás obe jej otec odmieta. Boh sa nado mnou zľutoval a dal mi silu vnímať posledné žitie mojej dcéry v inej dimenzii života cez kontakt lásky s Ježišom Kristom. Žijem zmierená so smrťou dcéry, ale mám na pamäti, že rodina v sviatosti manželstva je obdarená milosrdenstvom Božím.

Prajem vám rozpoznávať Božie znaky nielen pri prvom dotyku partnera, s ktorým z vôle Božej máme šancu prijať sviatosť manželstva, ale naplňať ju počas života až kým smrť nerozdvojí čo Boh spojil. Len naše rozhodnutia môžu uchrániť tento klenot sviatostného manželstva. Prajem vám silu ochraňovať rodinu, žiť život v láske Ježiša Krista a porozumenie v dobrom aj v zlom.

Margita Kiselyová, Bratislava

Nejestvuje žiadny prostriedok ako vidieť Boha, iba taký, že ho nájdeme vo svojich deťoch.

(Lagarde)

F. Z.

Vypočuj matku

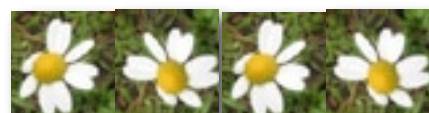
Vypočuj, Mária, nárek matky,
čo oplakáva syna,
aj život tvojho bol krátky,
hoc ničím si nebola vinná...

Odišiel náhle od mamy,
našli ho bez duše v poli.
Prosím ťa, Mária, porad' mi,
ako ju potešiť v bóli?

Svetlo sa náhle stáva tmou,
o jeho dušu sa bojí.
Povedz jej, Mária, že si s ňou
a prikry ju plášťom svojím.

Utíš ju, mne sa nedarí,
život sa zdá tak príkry...
Utri jej slzy na tvári
a plášťom svojím ju prikry.

Pri tebe, Mária, každým dňom
hranice času sa pretnú
a dobrá matka so synom
daj, nech sa ešte raz stretnú.

Zmena vo vedení FKI

V dňoch 18. až 19.3.2011 sa uskutočnilo valné zhromaždenie Fóra kresťanských inštitúcií (FKI) v Bratislave u Milosrdných bratov.

Aj Spolok sv. Vincenta de Paul je jedným z členov FKI, s ktorým má mnohé pozitívne skúsenosti. Za náš spolok sa valného zhromaždenia zúčastnili Libuša Miháliková a Petra Bajlová.

Hlavným bodom zasadnutia bolo odstúpenie z funkcie štatutára **Mgr. Ing. Kataríny Hulmanovej** na jej vlastnú žiadosť a voľba nového štatutára FKI, ktorým sa stal **Ing. František Neupauer**, pracovník Ústavu pamäti národa. Spolok sv. Vincenta de Paul mu k jeho zvoleniu srdečne gratuluje.

Libuša Miháliková

Vianoce v teple

Takto sa nazýva projekt podaný Sociálnym centrom Kopec Šurany na Konto Orange. Týmto projektom sme pomohli núdznej rodine so 4 deťmi

Pani Zuzana, ktorá má 4 deti a s piatym je v požehnanom stave, sa ocitla v zlej situácii. V rodinnom dome jej vypadlo plynové kúrenie a aby toho nebolo málo, tak aj elektrina.

Prichádzala zima a ona nevedela čo s nimi bude. Peniaze na opravu nemala. Jej zlú situáciu riešil aj Mestský úrad. Hľadali financie, sponzorov, aby jej vedeli zabezpečiť potrebné opravy.

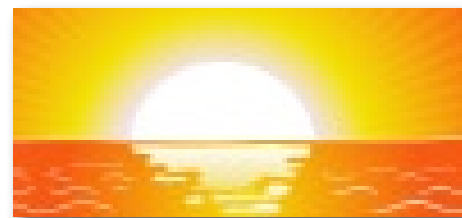
Jedného dňa sme dostali email, v ktorom bola ponuka na malé projekty k blížiacim sa vianočným sviatkom. Hneď som pomyslela na plynové kúrenie pre pani Zuzanu. S pomocou našich členiek p. Helenkou a Jan-kou sme projekt vypracovali, odoslali a v nadá-

cii ho schválili. Pani Janka zabezpečila pracovníka, ktorý urobil celú opravu, a to rozvody plynu a kúpu nového kotla. Rodina pani Zuzany na vianočné sviatky bola v teple.

Touto cestou chceme poďakovať všetkým, ktorí pomáhali pri projekte za ich obetavosť, ochotu, že si našli čas popri pracovných povinnostiach a pomohli pani Zuzane a jej deťom. Srdečná vďaka patrí aj Kontu Orange za poskytnutý dar a šľachetnému darcovi, ktorý dofinancoval potrebný príspevok.

Pán nech ich odmení a požehná.

M. B.

M. Valentovičová Pieseň vd'aky

Ďakujem Ti, Pane,
že z prachu povstal svet,
stvoril si v ňom toľko krás,
nad ktoré niet
a že v pláne svojom
si vymyslel aj nás,
ako káže Písmo
- podobných Ti na obraz.

Ďakujem za zvery,
vtáctvo v nebesách,
za všetky morské tvory,
plazy na cestách.
Ďakujem za lesy
a vzduch,
čo dýchať smiem
a tiež za vôňu, ktorou
oblažuješ zem.

Ďakujem za slnko
a mesiac na nebi,
za farebnú dúhu,
čo Ťa krásou velebí.
Ďakujem za vánok,
vodu, ohník tiež,
že má všetko svoje miesto,
veď ich spravuješ.

Nadovšetko, Pane,
vd'ačím za tri presväté
najcennejšie dary
zo všetkých na svete:
sú to krásne kvety
s hviezdou oblohou
a detské očká,
čo žiaria čistotou.

Zriadenie emailovej adresy

Pochválený buď Pán Ježiš Kristus.

Konferencia Kráľovnej pokoja Radošina oznamuje, že má zriadenú emailovú adresu: **kfkpokojaradosina@gmail.com**

Veríme, že využívanie elektronickej pošty bude obojstranným prínosom pre komunikáciu konferencie s inými konferenciami i s Národnou radou Spolku.

Stanislav Vlasák, tajomník.

Dátum vydania ďalšieho čísla: **15. máj 2011** - uzávierka pre textové a obrazové príspevky: **20. apríl 2011**

OZANAM Noviny Spolku sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Vydavateľ: Národná rada Spolu sv. Vincenta de Paul na Slovensku

Šéfredaktor: **Mgr. Ing. František Zajíček**

Redakcia: **Magdaléna Boledovičová, Mgr. Petra Bajlová, Miroslav Popik, Doc. RNDr. Erika Otrubová, PhD., Mgr. Ing. Libuša Miháliková, Alžbeta Kopřivová, Doc. Ing. Felix Virsik, PhD.**

Adresa: **Ul. sv. Michala 43, 934 01 Levice**

Reg. č.: **EV 3554/09**

Kontakt: **0908 794 374, 0905 188 352**

Tlač: **Effeta stredisko sv. Františka Saleského,**

E-mail: **casopis.ozanam@gmail.com**

Peňažný ústav: **VÚB Banka**

Účet č.: **84932162 / 0200**

Internet: **www.vincent.sk, www.ssvpglobal.org**